

Per Josep Gordi i Serrat,
Josep Lloret i Grillo,
Ivanna Carreras,
Montse Pagès i
José Luis Calzado

ANÀlisi DE LA MOBILITAT PER TREBALL ENTRE ELS MUNICIPIS DE L'ÀREA DE MOLLET I LA CIUTAT DE BARCELONA

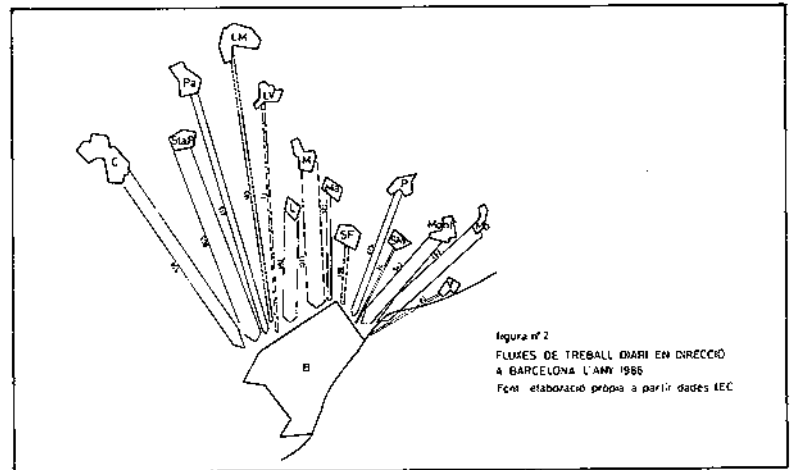
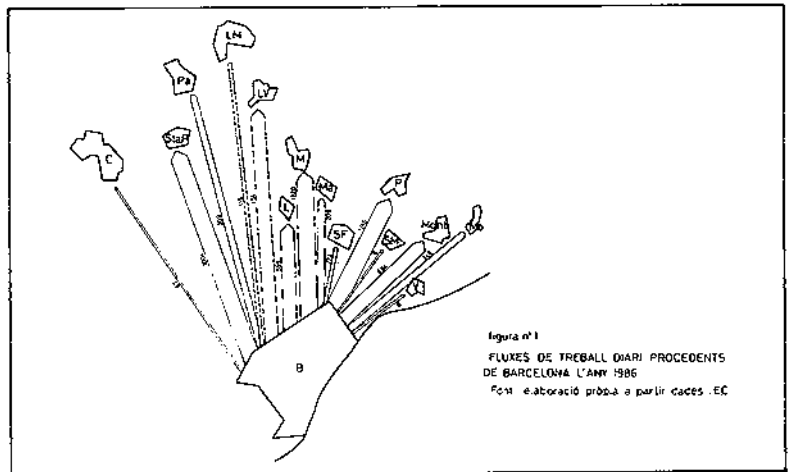
Com a primer element a destacar dins d'aquesta aproximació a l'examen de les relacions intermunicipals de l'àrea específica que aquí s'analitza, caldria deixar clar que tant Joaquim Clusa com d'altres autors (Manuel Esteban Quintana, en el seu treball realitzat per la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona) situen Mollet i els dotze municipis del seu entorn (la Llagosta, Sant Fost, Martorelles, Santa Maria de Martorelles, Lliçà d'Avall, Lliçà d'Amunt, Parets, Montornès, Montmeló, Vallromanes, Palau de Plegamans, Santa Perpètua i Caldes de Montbui), amb els quals aquest nucli té en bona part el nivell més alt de relació intermunicipal, dins el mercat de treball de Barcelona.

El perquè això ha estat així ja des dels treballs realitzats sobre la base del cens de 1981 i, en canvi, no s'ha catalogat Mollet i la seva àrea com un mercat de treball independent o autònom com és el cas d'altres ciutats com Granollers, Sabadell o Mataró s'ha d'entendre partint dels indicadors que s'han utilitzat per establir els límits dels diferents mercats de treball a partir de les dades de mobilitat obligada i, per altra banda, de la polarització o atracció que exerceix Barcelona ciutat i la seva primera corona metropolitana sobre l'àrea de Mollet. Com a principal motiu de la inclusió de Mollet i la seva àrea dins el mercat laboral de Barcelona, s'ha d'establir que el conjunt d'aquesta àrea no arriba al llindar d'autosuficiència del 75% que determina metodològicament la qualificació d'un grup de municipis com a mercat de treball.

En altres paraules Mollet i els municipis del seu entorn presenten com a conjunt una mobilitat cap a l'exterior (cap a altres municipis) que supera el 25% de la seva població ocupada resident i per altra banda, més d'un 25% dels llocs de treball localitzats són ocupats per població de fora del seu àmbit.

A més s'ha d'afegir que el conjunt de municipis de l'àrea de Mollet només poden assolir l'autosuficiència amb el mercat de treball de Barcelona. És a dir, els fluxos de Granollers i dels municipis pròxims són insuficients per poder formar un mercat de treball que continuï els criteris d'autosuficiència establerts per definir-lo com a tal.

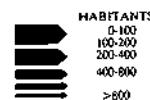
És per això, que hom ha cregut interessant d'analitzar els fluxos de treball diari de Barcelona envers l'àrea objecte d'aquest article i, al mateix temps, els fluxos de treball diari d'aquesta àrea en direcció Barcelona.

SIMBOLOGIA DELS MUNICIPIS O DE LES AGRUPACIONS MUNICIPALS

C	CALDES
StaP	Sa. PERPÈTUA de la MOGODA
Pa	PALAU de PLEGAMANS
LM	LLIÇA d'AMUNT
LV	LLIÇA d'AVALL
L	LA LLAGOSTA
M	MOLLET
Ma	MARTORELLES
SF	St. FOST
P	PARÈTS
SM	Sa. MARIA de MARTORELLES
Mont	MONTORNÈS
Mo	MONTMELÓ
V	VALLROMANES
CMB	Primera Corona Metropolitana de Barcelona
B	BARCELONA

LLEGGENDA

COMENTARI DELS FLUXOS DE TREBALL DIARI PROCEDENTS DE BARCELONA

Destacar, en primer lloc, l'important flux de població de Barcelona (figura número 1) que es desplaça diàriament als municipis de Parets, Santa Perpètua i Mollet (en els tres casos s'enregistren més de 1.000 desplaçaments diaris). A un nivell clarament inferior també es poden assenyalar els casos de Montornès, la Llagosta i Lliçà d'Avall (per sobre de 450 desplaçaments diaris). La resta de municipis, a excepció de Montmeló i Palau de Plegamans, rebrien fluxos de Barcelona inferiors a 200 persones. Com a possibles causes d'aquesta situació es podrien exposar:

—La demanda de llocs de treball que creen els polígons industrials d'aquests municipis, en especial de Mollet, Parets i Santa Perpètua, en què en molts casos apareixen indústries fins fa poc (tenint com a referència 1981) localitzades a Barcelona o a municipis de la primera corona metropolitana, tal com ja s'ha esmentat abans.

Aquest fet cal relacionar-lo amb el fenomen de trasllat d'indústries de Barcelona i els seus municipis més propers cap al Vallès Oriental, en especial al seu sector sud, iniciat a partir de principis dels anys 70. En aquest aspecte cal destacar també la incidència de la construcció de l'autopista A-7 oberta al trànsit des de 1969. Esmentar en darrer terme que del total de LL.T.L. (llocs de treball localitzats) de Mollet un 13,1% són coberts per població procedent de Barcelona, Santa Perpètua un 16,7%, Parets 19,15%, Montornès 16,9%, la Llagosta 17,7% i Lliçà d'Avall 17,1%.

COMENTARI DELS FLUXOS DE TREBALL DIARI EN DIRECCIÓ BARCELONA L'ANY 1986

En el que seria l'anàlisi de la mobilitat de la població en direcció Barcelona (figura número 2) hom podria assenyalar, en primer lloc, el nombre de desplaçaments que protagonitza especialment la població resident a Mollet juntament amb la de la Llagosta i Santa Perpètua. En concret, del total de la població resident a Mollet que es desplaça diàriament fora del municipi per raons de treball 5425, la que ho fa a Barcelona representa el 18,86%. Pel cas de la Llagosta aquesta xifra és del 40,4% i Santa Perpètua del 49,2%.

Queda, doncs, evidenciat el poder d'atracció de mà d'obra que exerceix Barcelona, en especial quant als municipis més pròxims, els situats més als sud de l'àrea objecte d'aquest estudi.

També pot tenir una especial incidència en aquest sentit, la facilitat de les comunicacions; els municipis que més mobilitat presenten en direcció Barcelona hi estan comunicats per la Carretera N-152 (Mollet, la Llagosta i Santa Perpètua) per ferrocarril bé per la línia Barcelona-Portbou, bé per la línia Barcelona-Puigcerdà; i en darrer terme, per un servei diari d'autobusos que aniria de Mollet a Barcelona per la Llagosta i Montcada.

En general, des de 1981 la mobilitat per treball cap a Barcelona dels municipis de l'àrea de Mollet ha enregistrat un augment considerable. L'increment dels desplaçaments ha estat especialment important pel cas dels municipis de la riera de Caldes; Caldes, Palau de Plegamans i Santa Perpètua, junt amb Lliçà d'Amunt. En concret, a Caldes els desplaçaments diaris de població resident cap a Barcelona s'ha multiplicat gairebé per 3 quant al 1981, a Santa Perpètua l'increment és d'un 50%, a Palau de Plegamans, del 120% i a Lliçà d'Amunt, del 87%.

L'augment també ha estat important per als casos dels fluxos en direcció Barcelona de Montornès (un 55% d'augment pel que fa al 1981), Montmeló (un 269,6% d'increment) i a un nivell inferior de Parets i Sant Fost (138,5% d'increment).

Aquests increments certament importants de mobilitat diària amb motiu laboral, hom podria atribuir-los, en bona part, a l'augment de la població d'aquests municipis, associat sovint al desplaçament de nous residents dins els seu terme, que continuen tenint el seu lloc de treball a Barcelona. Cal dir, en favor d'aquest argument, que als municipis on major és l'increment dels desplaçaments diaris en direcció Barcelona és també on s'ha produït el més important creixement de segones residències convertides en realitat en primeres.

La importància d'aquest fenomen és realment considerable si es té en compte que el 1981 es produïen dins de l'àrea d'estudi un total de 3300 desplaçaments diaris en direcció Barcelona, mentre que el 1986 aquesta xifra és de 5188, és a dir s'ha produït un increment d'un 53% dels desplaçaments.

Resulta clar, doncs, el poder d'atracció que exerceix Barcelona, sobre això pot resultar clarificador fet que manifesta Manuel Esteban Quintana: Barcelona "...disposa del 35% dels llocs de treball i el 29% de la població ocupada de Catalunya, amb un excedent de 105.000 llocs de treball. Quasi un 30% dels seus 627.000 llocs de treball són ocupats per residents d'altres municipis, mentre que un 12% dels seus ocupants treballen fora del seu terme..."